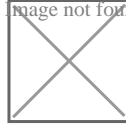

Οι κρίσιμες ώρες της Παιδείας

[/ Πεμπτούσια](#)

image not found or type unknown

Η ΙΣΟΠΕΔΩΣΗ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Στη βαθιά και παρατεταμένη κρίση που διέρχεται η χώρα μας, όχι μόνο οικονομική, αλλά και σε όλους τους τομείς της κοινωνικής και πολιτιστικής ζωής και δημιουργίας, έρχεται η μελετώμενη αλλαγή στην παιδεία να βυθίσει ακόμη πιο πολύ σε απύθμενο πνευματικό και οικονομικό χάος την Ελληνική κοινωνία. Ενώ στην Ελλάδα ανέκαθεν δινόταν πρώτη σημασία στην παιδεία, αν όχι πάντοτε από την πολιτική, πάντως από το σύνολο της πνευματικής ηγεσίας και των πραγματικά πεπαιδευμένων Ελλήνων, για την ποιοτική άνοδο της ζωής, την ανύψωση του μορφωτικού επιπέδου του λαού, την ανάδειξη αξίων ηγετών, την οικονομική πρόοδο και ευημερία, την πολιτιστική άνθηση, την επιστημονική εξέλιξη και την ανάπτυξη των γραμμάτων, σήμερα βρισκόμαστε σε μια πραγματική, από κάθε πλευρά, κατάρρευση. Γιατί, βελτίωση της παιδείας σημαίνει ελπίδα και βεβαιότητα για πρόοδο σε όλους τους τομείς. Αντίθετα, οπισθοδρόμηση της παιδείας χάνεται κάθε ελπίδα και δυνατότητα. Ψηφίζονται νόμοι, με τους οποίους οι λίγες, πάντως σημαντικές, θετικές αλλαγές που θεσπίστηκαν τις τελευταίες δεκαετίες στο εκπαιδευτικό μας σύστημα, καταργούνται και επαναφέρονται παθογένειες που είχαν κάπως θεραπευθεί.

Αλλά «ουκ αν λάβεις παρά του μη έχοντος». Οι σημερινοί υπεύθυνοι για την παιδεία, φαίνεται να μην έχουν γευθεί ουσιαστική παιδεία και να μην γνωρίζουν ή να μην θέλουν να γνωρίζουν τη μεγάλη σημασία της για μία χώρα, για να είναι ελεύθεροι να κρίνουν και να αποφασίζουν για τα εκπαιδευτικά πράγματα, όχι με κριτήρια επιστημονικά και δεοντολογικά, δηλαδή αντικειμενικά και δίκαια, αλλά με μόνο το κομματικό συμφέρον που συνδυάζεται και με τις απαιτήσεις των συνδικαλιστικών μειοψηφιών. Μια κακοδαιμονία που ταλανίζει την παιδεία μας και τον τόπο μας επί δεκαετίες τώρα, που όμως και η νέα ηγεσία φαίνεται να μην έχει κανένα δισταγμό να την συνεχίσει ή και να την επιδεινώσει, αγνοώντας τις οδυνηρές συνέπειες για την λειτουργία της πολιτείας, το μέλλον της νέας γενεάς και την προκοπή του τόπου. Είναι πολύ δικαιολογημένη η αγανάκτηση και η αντίδραση που εκδηλώνεται τις ημέρες αυτές από μέλη της Ακαδημίας Αθηνών, Πανεπιστημιακούς Καθηγητές και μέλη της εκπαιδευτικής κοινότητας από όλες τις βαθμίδες. Η Κυβέρνηση οφείλει να ακούσει τους ειδικούς και τη φωνή ασφαλώς ολόκληρου του λαού, ώστε οι αλλαγές που επιφέρει στην παιδεία να είναι προς την κατεύθυνση της προόδου και της εξόδου από τη γενική κρίση και όχι οπισθοδρόμηση.